

Dvisavaitinis Ilustruotas Jaunimo Laikraštis

VYTIS

THE KNIGHT

Tomas I

LAPKR. (NOV.), 17 d. 1915 m.

No. 3

Prenumeratą, raštus, korespondencijas ir tt. siųsti
"VYTIS", 731 W. 18th Street, Chicago, Ill.

Jaunime, Prie Mokslo!

Tankiai kalbama ir rašoma apie mokslą, apšvietą, susipratimą. Nuolat laikraščiai ragina savo skaitytojus: "Šviekitės, skaitykite knygas ir laikraščius, mokinkitės!"

Girdime, kad ten ir ten, tokios ir tokios tautos žmonės yra turtingi, gražiai gyvena, mažiau skurdo kenčia, turi daugybę mokytojų garsių vyrų: rašytojų, filosofų, išradėjų ir kitų kitokių. Palyginę save su jais, pamatome, kad pas mus labai daug ko trūksta: žmonės skursta, tautos gerovė ir tautiškas susipratimas vos palengvėl teauga, stoka mokytojų žmonių, kurie galėtų su pasišventimu dirbti visos tautos labui, nėra užtektinai pinigų užlaikymui tautos įstaigų (ypač mokyklų) ir kur tik ne pažvelgsi — visur visko permaža.

Ir kyla klausimas: "gal kitur žmonės apdovanoti dešimteriopais kuno ir dvasios gabumais?" Ne, netiesa. Sulyg savo prigimties visi žmonės — kaip žmonės. Visos tautos lygiai yra apdovanotos protu, gabumais ir dvasios pajėgomis. Skirtumas tik tame, kad vienos tautos yra apsišvietusios, o kitos — tamsybėje paskendusios.

Kadangi Vyčių organizacija yra apšvietos, susipratimo bei mokslo platintoja — tai nors trumpai pakalbėsime apie taip mums visiems reikalingą pradinį mokslą ir jo svarbą mūsų tautos gyvenime.

Gyvenime viskas juda: eina pirmyn ar atgal. Vanduo bėgančioje upėje yra tyras, gi kudroje jis dvokia. Ariantis noragas blizga it sidabrinis, gi tik gulėdamas jis surudija. Panašiai esti ir su jaunimu. Jaunimo dvasia ir protas netobuliami, nelavinami pradėda skursti ir palengva užmiega. Jaunikaitis ar mergaitė negavusi pradinės apšvietos, didesnės savo gabumų dalies negali sunaudoti nei savo, nei visuomenės labui. Kada-gi jaunimas yra įgavęs pradinį mokslą — jis turi tvirtą pamatą tolimesniam savo gyvenimui; tada jis tampa naudingesniu tautos ir visuomenės nariu. Pradinis mokslas suteikia galę suprasti ir apvertinti savo gabumus. Jeigu žmoguje slėpėsi kokie ypatingi gabumai — tai jis, įgyjęs pradinį mokslą, tikrai pajus juos esant savyje, stengsis nepražudyti jų, neduos jiems veltui be naudos rudyti. Šviesesnėmis akimis jis pradės žiurėti į visą pasaulį ir į patį gyvenimą.

“Išmokai iš maldaknygės, o gal dar iš laikraščio šiek tiek paskaityti ir savo pavardę pasirašyti — tai jau ir esi užtekinai mokytas” — daugelis mano. Ne, sesute ir broliukai, ne, tai dar nesivadina pilnu pradiniu apsišvietimu arba pradiniu mokslu. Norint turėti pradinį mokslą, reikia gerai, be didelių gramatiškų klaidų, pramokti savo gimtoje kalboje rašyti, susipažinti su savo tautos istorija ir pradine geografija, pramokti aritmetikos (skaitliavimo), o prie to viso reikia dar apsiskaityti ir knygų, tai tik tuomet galima jau jausties turint savyje pradinį mokslą.

Palengvindami pasiekimą pradinių žinių, vyčiai jau daugelyje vietų įsteigė pradinių vakarinių mokyklų. Butų labai gražu ir naudinga, kad vyčiai įsteigtų mokyklų ir ten, kur jų lygšiol dar nebuvo.

Tankiai jaunimas kalba apie meilę savo tėvynės, tautos, kalbos. Bet ar daug jaunimo, ypač Amerikoje gimusio ar augusio, pažįsta savo tautą, jos budą, kalbą?... Rodos, kad dar nedaug mes tokių turime. Diduma žino tik beesą lietuviai, o kad jie brangintų savo tėvynę, tautos kalbą, — tai nėra ko per daug ir reikalauti, nes jie prideramai jų nepažįsta. Ar-gi mes

galime mylėti tai, apie ką turime vos tik mažutyti supratimą? Taigi, pirmiau negu kalbėsime apie meilę Lietuvos-Močiutės, apie gerbimą gimtosios kalbos, apie ištikimybę lietuvių tautai, pirmiau to visko apsišvieskime, pamatuokime tėvynės meilę mokslu ir žiniomis! Pažinkime Lietuvą, mūsų tautos lopšį! Pažinkime tą žemę, kur mūsų bočiai-prabočiai gyveno tukstančius metų! Pažinkime stebėtinai gražią šalį, jos upes, ežerus, kalnus, miškus.... Mokinkimės kalbos, kurią per šimtus metų persekiojo jos priešai, o ji vienok ir šiandien tebėra tautos gyvybe, mokslo šaltiniu, poetų įkvėpimu! Pažinkime tautą, kuri prislėgta sunkių vargų našta, žengia erškėčiuotu taku prie geresnės, šviesesnės ateities, prie prakilnaus nekalto idealo-gyvybės šaltinio! Pirmiaus pažinkime, o paskiau tikrai pasigailėsime jos, pamylėsime ją, prisirišime prie jos tvirtu ryšiu, kurio joki galybė nepertrauks. Jaunime! mūsų pašaukimas praminti naujus takus prie sviesesnies ateities mūsų tautai! Prisiartinkime prie žinijos, prie upelio gyvybės! Išvaikykite debesius iš lietuvių tautos padangių, kad giedrosios saulutės-gaivintojos spinduliai nušviestų mūsų tautos kelią! Tada tik nukris nuo mūsų proto tamsybės retežiai.

Giedrutis.

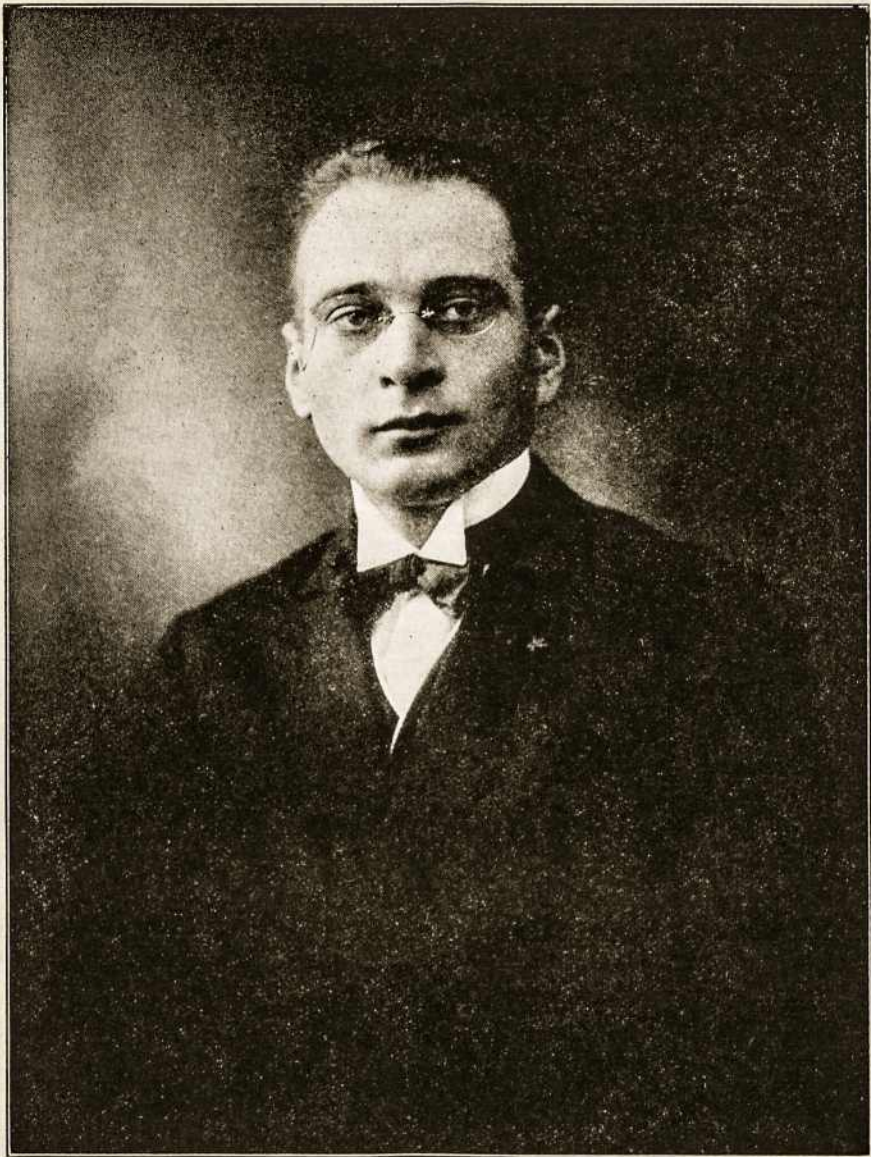

PERGALĖ.

Atstokite juodosios mintys!
Nevarginkit mano krutinės;
Giliai jau įleidote yltis,
Lyg bučiau aš blogo šaltinis...
Rods, ieškau liuosybės linksmybėj
Ir stoviu nekartą prie baro —
Ir kas? paskendau bedievybėj,
Kuri jau į prapultį varo...
Ir štai apsidairęs aplinkui
Matau, kaip niekingai aš žustu,
Pagelbos, rods, nėra jau niekur,
Nebėr kas mane bepaguostų.
Man rodos, pasaulis jau siauras;
Neliko ant žemės man vietos...
O vis tai jus mintys, o bjaurios,
Dėl jūsų gyvenimas kietas!
O mintys prakeiktos ir juodos!
Kam varginat jaunąją sielą?
Kam siulote tuosius man nuodus,
Kurie paskandina nevieną?!...
Šalyn gi, šalyn baisios audros!
Sutriuškint turiu jus galybę!
Nutilkite liudnosios raudos —
Užstot tur nors kartą ramybė!
Štai blaivosi juodosios mintys
Ir svietas, rods, tapo meilesnis;
Tuoju užtekėjo man viltis —
Gyvenimas mano linksmesnis.
Visuomet laimingas jaučiuosi,
Kad sukalbu maldą prie Dievo.
Tik laimę matau, kad meldžiuosi,
Nes kelias prie jos tik tas vienas.

L. Šilelis.

Jonas Karosas

Lietuvos Vyčių Centro pirmininkas, "Draugo" redaktorius ir žymus jaunimo veikėjas bei rašytojas.

Lietuvos Dukte, Kur Žengi?

Eik šią, sesute, eikš su mumis; bėgk nuo maro bedievybės, bėgk nuo ištvirkelių gaujos, nes jie tave pražudys, jie tave sumindžios...

Eikš ir atsitrauk nuo jų.

Eikš prie mūsų, eikš prie jaunimo, kuris plaukia vienintelėje nesudaužomoje Kristaus eldijoje.

Eikš prie tų, kurie pažįsta tą Esybę, Kuri suteikia visiems vietį ir amžiną gyvybę.

Eikš prie tų, kurie gerbia tavo brangiausį perlą, dorą; kurie sergsti tavo tikėjiminius jausmus.

Eikš prie tų, kurie tave skatina prie meilės tau prigimtos kalbės, kurią nuo mažumens tave motinėlė išmokino; prie tų, kurie nori su pažindinti tave su mūsų tėvynės Lietuvos garbinga praeičia.

Eikš prie tų, kurie spiečiasi kruvon apginime Lietuvos, kurie visas savo jėgas paaukoja Jos labui..

Eikš ir prisidėk savo balsu prie tų, kurie uždainavo savo tėvynei vilties, meilės ir palaimos dainą.

Eikš ir stok į eilę ir kartu su visais sušuk, ydant balsai akordų, plaukianti iš mūsų jaunų, krutinių, banguotų žavėjančia harmonija, o aidas atsilieptų po visos pasaulio šalis.

Štai žengia drąsiai Amerikos lietuvių jaunimas, ne bile kokis jaunimas, bet **Lietuvių Katalikų Jaunimas**.

Tai Lietuvos Vyčiai!

Tai Kristaus ir Tėvynės Karžygiai.

Tai Vytės, tai mūsų brangios, malonios, nekaltos vaidelytės.

Sveiki, sveikos, išgirdę mūsų balsą ir prisidėję prie mūsų!

Vargai, nelaimės, persekiojimai ir pasiūčiausios pasaulio audros nepražudys mus, nes Viešpats su mumis! Jis mūsų darbus laimins, Jis mūsų spėkas stiprins...

O, džiaugkies ir Tu, mūsų brangioji tėvyne Lietuva!.. Nors Tavo sunus beširdžiai žmonės išvaikė, išžudė. Tu pasilikai gruvėsiuose, ašarose ir amžiname varge, bet štai Lietuvos Vyčiai, nors ir svetimame krašte, su pasišventimu stengiasi Tavo vardą apginti, Tavo kalbą užlaikyti ir Tave pačią atgaivinti.

Iš kelio Lietuvos priešai! Mirtis jums, niekšai, kurie skriaudžiate Ją, kurie it vilkai draskote Jos krutinę! Nelaimė jums pikto vergai, kurie norite išplėšti mums mūsų sesutes lietuvaites!

Turėk viltį, o brangioji, mūsų galingos krutinės it muras uždengs Tave nuo Tavo priešų. Lietuvos Vyčiai išgelbės Tave!

J. V. Šešupė.

Leonardas.

Kumutės.

Aukuoju "L. R. K. Mot. Sąjungai".

(Vieno veiksmo komedija.).

(Tąsa.)

SCENA X. (*Tos pačios ir Ona.*)

ONA. (*Greitai įeina, rankoje laiko knygą, kumutės nustemba, viena atsikelia, jau gerokai šlubuoja, kita užmiega ir tt.*)

Oi moterys, moterys! Ką jus darote? Turėkite sąžinę ir gėdą. Vyrai sugriž jau iš darbo nuvargę, nuilę, o jus... jus girtuokliaujate, dainuojate, vietoj kad juos gražiai, maloniai priėmus, kad davus jiems nuo sunkių darbų pasilsėti, kad pavalgidinus sveikais, gerai pagamintais valgiais! Netik kad pačios save nuodijate su tuo prakeiktu raugu, bet nuodijate šeimyną, ateinančią gentkartę, taisote pražutį visai lietuvių tautai; gadinate lietuvių vardą svetimtaučių akyse! Moteris! Susipraskite nors kartą, išbriskite iš to pragaištingo urvo, urvo tamsybės, iš urvo niekingos pražuties! Gana mirkti, žlugti degtinėje, gana kankinti, prigaudinėti savo vyrus, kurie dirba, vargsta dėl jusų! Atsiminkite, jogei nesate degtinei sutvertos, už kurią jus aukuojate savo vyrų, vaikų sveikatą; visą energiją pašvenčiate niekam kitam, kaip tik degtinei. Žmogus yra sutvertas darbui, atsiekimui prakilnių, augštų idealų, tikslų!... Jus vedate jaunimą prie ištautėjimo! Nespėja kudikis ant svieto užgimti, jau sutinkate jį amerikozmo dvasioje, jau apipilate jį amerikoniškais žodžiais: Dža-

nukais, Džimukais, beibukais. Tai aišku, kad toks išau-
gęs skęsta į amerikoniizmą ir Lietuvai žusta amžinai!...
O ką besakyti apie girtavimą. Jus negimusius kudikius jau
skandinate degtinėje, aluje; o užgimus, vietoj naudingo
vaikams maisto, duodate jiems alų, degtinę ir tuomi slo-
pinate kudikių kuno ir dvasios sveikatą... Ką atsakysite
man ant to: ar ne iš jūsų netikusio vaikų auklėjimo, gir-
dymo alkoholiu šiandieną pilnos gatvės jaunų vaikynų,
mergaičių, kurie ant kampo šoka “džika”. Jiems niekas
nerupi tik “nikel šio ir pantė”. Jie yra ligoniai, dauguma
net idijotai. Dėlko? Dėlto, kad jų visas augimo metas bu-
vo laistomas degtine. Jie nekalti, kaltos moterys! Oi mo-
terys, jus draskote Lietuvos žiedelius, kaip išsiteisinsite
prieš Dievą, prieš tautą? (*Pauza*). Jau ir moterims užte-
kėjo žvaigždutė vilties, jau susitvėrė Lietuvių Rymo-Kata-
likų Moterių Sąjunga, kuri rūpinsis moterių reikalais,
skleis apšvietą, kels, platins susipratimą, kvies į vieny-
bę, šauks prie mokslo, žodžiu — ragins visas moteris prie
tautiško, visuomeniško darbo! Taigi ateikite ant susirin-
kimo, prisirašykite prie Sąjungos, o atnešite naudą netik
sau, netik šeimynai, bet visai tautai, visai žmonijai!...
Sudiev! (*Iššina.*)

SCENA XI.

TAUTIENĖ. Ar aš nesakiau, kad “davatkos” pasiuto ir sveti-
mo namuose savo “valgomo kambario neuždaro”. Aš Du-
dienės vietoje šluotą buč paėmus.

DUDIENĖ. Kam čia ta šluota, juk ir pati “išrunijo”.

OŽIENĖ. Man net ašaros pradėjo birėti.

STOGIENĖ. O aš buvau prisnudus; ji taip ilgai kalbėjo.

GABRIENĖ. “Misiukės” “runykime” į “hauzą” vyrai iš “džia-
bo” gali pareit, o ir “boisai” gali “susifaituoti”.

TAUTIENĖ. Aš jiems “sanavogamai, pasifaituosiu!”

GABRIENĖ. Aną syk mano “Džiovas išrunino ant stryto, kad
Jau papiksino Braunų Džekį”; o man toks juokas.

OŽIENĖ. Bėgkime namo, jau seniai laikas. (*Atsisveikina ir išei-
na šlubuodama per duris.*)

SCENA XII. (*Dudienė viena*)

DUDIENĖ. Oi, oi, oi! Vakarienė dar nekaista. O mano galvužė taip skauda. Nekaisiu vakarienės ir gana, tegu pasikaria mano vyras. Velyk eisiu gulti, pasisakysiu serganti. (*Gula į lovą. Pakiša bonką degtinės po paduška. Susiriša skarele galvą.*)

SCENA XIII. (*Dudienė ir Duda.*)

....

DUDIENĖ. Oi, oi, oi!

DUDA. (*Įeidamas*) Kas per vaitojimas?

DUDIENĖ. Galva man skauda.

DUDA. Kas pasidarė?

DUDIENĖ. Mat labai smarkiai dirbau šiandieną ir ant galo taip persidirbau, kad tik į lovą benuėjau.

DUDA. Ištikrųjų ant ligonio išveizi: veidai raudoni, liežuvis baltas, akis negražios, blizga, perversios, neaiškios. Lyg baisų turėtumei karštį. Labai skauda? (*Deda ranką ant pačios galvos*).

DUDIENĖ. Skauda, širdele, skauda, negaliu, kaip skauda!

DUDA. Tai gal daktaro reikėtų?

DUDIENĖ. Gal...

DUDA. Tai aš einu pas daktarą. (*Išeina.*)

SCENA XIV.

DUDIENĖ. (*Viena*) Tai mulkis nesuprato kame dalykas. Dažinojęs, kad mes šiandieną su kumutėmis “good time” turėjome, turbūt ir jis užsinorėtų išsigerti. Gal daktaras supras kame dalykas, bet kur tau, ar pirmas sykis? Jau ateina. Oi, oi, oi! Gelbėkit, gelbėkit!

SCENA XV. (*Dudai ir daktaras*)

DAKTARAS. (*Įeidamas*) Skaudžiai serga, kad taip aimanuoja?

DUDA. Labai, labai! (*Daktaras imasi už nosies ir purto savo galvą*).

DAKTARAS. (*Čiupinėja pulsą, klauso širdies ir tt., paskui veda si Dudą prie scenos ir kalba jam, kad pati negirdėtų.*)

Žinai ką, Tamsta, imk gerą virvę ar taip ką ir sutrauk

gerai per minkštvieta, tai jos visa liga pereis. Ji yra gir-
ta, už tai serga, kad nesuprastumei. (*Išėina*).

SCENA XVI. (*Dudai.*)

(*Duda ima nuo sienos rankšluostį, susuka jį ir kerta žmonai*).

DUDA. Ar tai tu taip sergi? Pasigerei, tai ir apsimetei liga!
Aš tave išgydysiu? (*Muša*) Nuo šios dienos prigulėsi į
L. R. K. Mot. Sąjungą, o dabar eik vakarienės kaisti, gir-
di!

DUDIENĖ (*Keldama iš lovos, šlubuodama*) Susimildamas, nie-
ko nedaryk! Viską darysiu, ką tik liepsi. Prigulėsiu prie
Moterų Sąjungos. Dabar einu vakarienės kaisti.

Galas.

Kas Jaunimo Veikiama.

ATHOL, MASS.

Spalio 31 d. Lietuvos Vyčių 10-ta kuopa laikė mėnesinį susirinkimą pobažnytinėje lietuvių svetainėje ant Oak gatvės. Ant šio susirinkimo atsilankė kuo-ne visi kuopos nariai; taipgi buvo ir keltas svečių, iš kurių vienas įstojė kuopon. Šiame susirinkime buvo pakeltas klausimas, kad mūsų kuopa nusišamdytų sau svetainę. Tokiam sumanymui su didžiausiu entuziazmu pritarė beveik visi susirinkusieji nariai. Pamačius - gi, kad šiam klausimui labai karštai nariai prijaučia, vienas iš narių pastebėjo, kad kaip dabar kuopos

iždas nesiekia daugiau, kaip \$50.00, tai ar nebūtų galima nariams po kiek paaukuoti rakandų įtaisy mui svetainėje. Prie tokios pastabos tuoj atsistojo vietos klebonas kun. Pr. Meškauskas ir paaiškino, kad Vyčiams turėti savo svetainę būtų labai naudinga ir pridėjo "kad, jeigu visi nariai aukauja pradžiai po \$1.00, tai ir aš paaukauju jums, brangi jaunuomenė, \$25.00". Ant tokių greb. klebono žodžių pasipylė gausus delnų plojimas. Net viena maža mergaitė prinesė kuopos raštininkui ir padavė 10 centų, paprašydama

priimti ir jos auką. To klausimo užbaigimui buvo išrinktas komitetas, kuris pasirupins svetainės nusamdymu.

Taigi Vyčių X gal jau ir turėsime nuosavą svetainę.

Antanas A. Losius.

BRIDGEPORT, CONN.

Lapkričio 10 d. Lietuvos Vyčių kuopa laikė mėnesinį susirinkimą. Narių į susirinkimą atsilankė nemažai, ypatingai naujų daug prisirašė į šią jaunutę kuopą. Nors šioji kuopa dar neseniai yra susiorganizavus, bet pradėda šįtą veikti; kokios 3 savaitės atgal atsibuvo balius be svaiginančių gerimų. Dabar šiame laikytame susirinkime nutarta surengti teatrą. Tai visgi pasirodo kad Vyčiai nesnaudžia, bet darbuojas.

Tiek šiuom tarpu apie Bridgeporto Vyčius.

J. Jasinskas.

CHICAGO, ILL.

Nedėlioje, 31 d. spalio, Nekalto Prasad. P. Šven. parapijos salėje, kampas 44-os gatvės ir Fairfield ave. Vyčių 36 kuopa laikė savo susirinkimą. Svarstyta apie šios kuopos veikimą ateityje šioje naujoje lietuvių kolonijoje. Nutarta atidaryti vakarinę mokyklą ir surengti vakarėlį perstatymu "Kas Bails". Linskma paminėti, kad ši jaunutė kuopa taip stropiai pradėjo darbuoties tautos ir tikybos dirvoje. Labai būtų gr. žu, kad visas vietas jaunimas prie jos susispiestų.

Korespondentas.

CICERO, ILL.

Cicero yra nemaža padoraus darbštaus jaunimo. Paaugus kataikiškai jaunuomenei susitvėrė L. Vyčių iš eilės 14-toji kuopa. Nors dar jaunutė, bet štai, jau renka antrą šimtą narių.

Lapkričio 3 d. Liet. Vyčių minėtoji kuopa laikė paprastą savo savaitinį susirinkimą parap. svetainėje. Susirinkiman pribuvo nemažas burelis narių. Buvo dailus burelis svečių vyčių, iš 22 ir 4-tos kp. Rimtai apsvarstę kuopos reikalus, tarėsi ką veikti ateityje.

Nutarta surengti vakarą su margu programų parapijos naudai. Turėdami omenyje svarbą bei naudą lavinimosi literaturoje, vietinis literatūros ratelis susivienijo su dramos rateliu vardu: Literatiškas bei dramas ratelis; jis atnaujins debatus; žodžiu, vėl pradės lavintės, ydant pasekmingiau ateityje galima būtų darbuoties tautos dirvoj. Po šio susirinkimo reguliariškieji susirinkimai bus laikomi syki mėnesyje.

Jaunas Vytis.

CICERO, ILL.

Lapkričio 7 d. L. Vyčių 14 kuopa turėjo vakarėlį pominėjimui gimimo dienos Vysk. Baranausko.

Programėlis buvo gana įvairus ir puikiai pasisekė. Pirmiausiai kun. Albavičius iš Chicagos, nuosekloj savo kalboj išpasakojo vysk. Baranausko biografiją. Publika matyt buvo užganėdinta, nes atydžiai klausėsi. Antras P. Žaldokas, laikė paskaitą apie "Anykščių Šilelio" eiles.

Trečias, plė. B. Slegaitė padai-

navo "Kur Bakužė samanuota"; padainavo gana gerai. Paskui p-lė Jurkuniutė pasakė eiles "Koms reikia" Eiles tiko šiam vakarui ir puikiai buvo pasakytos.

Vienas iš puikiausių kasnelių šio vakaro tai: "Anykščių Šilelio Poezija", kurią pasakė p-lė Ona Vilkiutė, gabiausi Chicagos deklamatorka. Publika buvo užžavėta ir plojo delnais, pakol neišėjo antru kartu. Antru kart išėjus pasakė eiles, "Į Tėvynę".

Ant galo kalbėjo p. K. E. Ivinskas temoje "Lietuviai Senovėj"; pasakė gerai, tik gadino įspudį savo vaikščiojimu po scena.

Prie sudarymo šio programo daugiausia pasidarbavo p. Petras Zdanavičius. Tegul nestinga jam jėgų ir toliaus darbuoties tautos labui. Nemažai pasidarbavo p. K. E. Ivinskas ir kiti,

Aš. — is.

CICERO, ILL.

Spalio 27 d. Vyčių 14 kuopa laikė savaitinį susirinkimą, kuriame apsvarstyta kuopos reikalai. Tarp kitko nutarta metams užsimokėti už organą "Vytį."

Po svarstymų buvo prakalbos. Kalbėjo B. Liebonas apie visuotiną mokslą ir "Vyčio" redaktorių A. Račkus. Jis ragino visus būti vienybėje ir sutikime.

Į šį susirinkimą atsilankė nemažai svečių.

P. Zdanavičius.

MELROS PARK, ILL.

Vyčių 22 kuopa gyvai pradėda darbuoties. Rupinasi vakarine mokyklą, rengia vakarą. Turì knygynėlį su naudingomis knygomis

ir chorą, kurį mokina p. Brazaitis, 4 kuopos vytis, 22 kuopa rupinasi ir savo organo "Vyčio" praplatinimu. Tam tikslui agentu išrinko p. Urbelį, kuris rinks prenumeratą ir pardavinės atskirus "Vyčio" numerius. 22 d. lapkričio, subatoje, Frank ir James salėje (kampas Lake st. ir 23-rd ave) mūsų kuopa turės gražų vakarėlį su prakalbomis. Pradžia 7 val. vakaro. Kviečiame visą jaunimą atsilankyti.

Pranas V—as.

SO. BOSTON, MASS.

Spalio 25 b. nedėlioje, Vyčių kuopa turėjo gražų vakarėlį. Buvo vaidinta du veikalai: "Gaila Usų" ir "Migla". Pirmutinis nusisekė pusėtinai. Antrasis, "Migla", butų gerai nusisekęs, jeigu vienas lošėjas nebutų apleidęs savo rolės. Ta ypata savo neatėjimu nemenkai sueržino kitus lošėjus; visai kuopai nebutų tokio nemalonumo, jeigu tas vaikynas nebutų kolegijos studentas; bet dabar, tokius šposus krėsti, — tai visai nestudentiškai...

Nina.

WATERBURY, CONN.

Šiame mieste yra gana daug lietuvų jaunimo, ypatingai čia gimusio ir augusio, ir dar priaugančio.

Tautiškas susipratimas abelnai tarp viso jaunimo, išskiriant keletą, žemai stovi.

Draugijos į kurias jaunuomenė priguli yra šios: "Aidas", "Aušra" ir pusiau pirmieviškas "Varpas".

Tu draugijų tikslu yra lavinties scenos dalykuose, (gal turi jos ir platesnį tikslą, bet nežinau kodėl jo viešai nerodo.)

Minėtose dr-gijose yra, su mažu išėmimu, vieni atvikusieji iš Lietuvos, tuotarpu čia augęs jaunimas visai apleistas, neorganizuotas ir jam gresia paskendimas amerikozmo bangose. Kadangi čia augęs jaunimas nesuorganizuotas į katalikiškai—tautiškas doras draugijas ir tėvų visai apleistas (ne visų tėvų), tai aiškiai matosi to mūsų jaunimo taktika ir visos jų blogos ypatybės.

Dauguma jų šnekasi vien angliškai, kur daug geriau pritiktų mūsų prigimtoji lietuviška kalba.

Lankosi ant vakarų (arba geriau sakant vakaruškų), kur šoka vien "tango" ir kame apsejimas tesiog begėdiškas.

Dar turiu pažymėti, kad čia yra daug ir iš Lietuvos atvažiavusių visai aklų.

Tie draugauja su striukiais (striukiais aš vadinu tą čia augusio jaunimo dalį, kurie nenori suprasti lietuvių, nes jų pertrumpas protas.)

Užklausus man keletą, ko jie draugauja su striukiais ir ko jų striukių nepratina lietuvių mylet — jie atsakė "mes su striukiais draugaudami visai lietuviškai nešnekam, nes mes nuo jų norime išmokti angliškai."

Išmoks mat jie angliškai nuo striukų, kurie patys nemoka gerai jokios kalbos. Norėdami išmokti angliškai — lankykite vakarinę mokyklą, kuri visiems prieinama, ten išmoksitė netik ang-

lišką kalbą, bet daug ir kitko naudingo.

Taigi patriotizmo mūsų jaunomenėje netik kad nėra, bet jie jo nenori ir suprasti.

Vietinėms jaunimo draugijoms, daugiau rupi teatrėliai su taip vadinamu "good time", o ne tikra lietuvių.

Jaunime! Ar ne vertėtų mums spiestis po Lietuvos Vyčių veliava ir prisilaikant Vyčių įstatų, žengti prie tikslo plataus ir dorą?

Supraskime jaunime, jog vienintelė mūsų draugija Amerikoje, tai L. Vyčių Federacija.

Vyčių reikalai, tai visos jaunomenės reikalai, taipgi ir mūsų.

Susispietę į L. Vyčių organizaciją galėsime ir striukius išgelbėti nuo ištautėjimo, nes lietuvių reikalai bus mūsų tikslu, o tas mums ne be naudos.

Tevynainis.

NUOŠIRDŽIAI AČIU!

L. Vyčių 24 kuopa taria nuoširdų ačių visiems tiems, kurie kuomi nors prisidėjo prie surengimo mūsų vakaro, atsibuvusio 24 dieną spalio m. Ačiu gerb. kalbėtojams Dr. A. K. Rutkauskui, kun. F. B. Serafinui ir L. Vyčių 4 kuopos chorui bei jo vedėjui p. Aleksandravičiui; taipgi gerb. publikai už paremimą mūsų vakaro savo skaitlingu atsilankimu.

24 Vyčių kuopa.

PLATINKITE "VYTI"!

Iš L. V. Centro Raštinės.

L. V. KUOPŲ RAŠTININKŲ DOMAI.

Kad priėjus prie geresnės tvarkos, Centro valdyba atspauzdino naujas aplikacijas. Vieną pusę išpildo kuopos valdyba, pasirašant įstojančiam nariui, kitoje pusėje randasi rubrikos dėl Centro raštininkų, pažymėti nario duokles. Tos aplikacijos likosi išsiuntinėtos visoms kuopoms. Kuopų raštininkai mal-

nės jas išpildyti iš naujo kaip už naujus taip už senus narius ir gražinti finansų raštininkei greit, kaip galima. Tuomi palengvinsite darbą Centro raštininkams ir pagelbėsite užvesti tvarką Centre. Nors tai būtų dėl kuopų raštininkų daug "extra" darbo, bet ką darysi, dirbkime visi, o nelaukime, kad Centras viską parupintų. Centras ir taip apkrautas darbais.

Vyčiai! Vytės!

L. K. Metraštis tebuna pas kiekviena iš mūsų.

Vis plačiau, vis garsiau ima kalbėti apie "L. R. K. Spaudos Draugijos" leidžiamą "Metraštį". Žada jis būti labai gražus, tiesiog, nepaprastas. Tarp daugybės paveikslų, puošiančių jojo lapus, švies neviena Vyčių grupą, o tarp naudingų straipsnių rasime nemažą ir jaunuomenei pašvęstų. Taipgi malonu bus į jį pažiūrėti ir gera pasiskaityti.

Malonu yra ir gerą daro išpudį, kuomet, įėjęs į jaunikaičio kambarį, randi stalą, apkrautą ne buteliais arba cigarų galeliais, bet gerais laikraščiais ir naudingomis knygomis, arba, kas da gražiau, nedidelę spintelę su gražiomis knygelėmis. Taip pat ir merginoms geriau tiktų papuošti savo kambarį ne "cacomis ir cacakutėmis" ir visokiais niekais, bet gražiais spaudos leidiniais.

"L. K. Metraštis" prigulės prie tokių prakilnių susipratusio jaunimo kambario papuošinių.

Parsitraukę jį į savo namus, pažvelgsime, o čia, štai vienur, štai kitur graži "Vyčių" kuopa, vis jauni ir jaunos, skaistus, lyg pavasario saulėlė, malonus, lyg pražydušios gėlėlės. Žiurime ir širdis virpa: tai Vyčiai ir Vytės, tai kaip ir mūsų giminės, vienos organizacijos nariai; jie veikia, dirba, jie visur skubiai žengia, net į "Metraštį" įsikraustė. Kodėl ir mums ne žengti?

Atsilankys į mūsų namus draugas, ar draugė, paduodame "Metraštį", pažiurime į prakilnesnius lietuvius darbininkus, gražią užsivardame apie juos kalbą ir patys pasiraginame nenuilstančiai dirbti.

Da bus mums maloniau "Metraštį" pavartyti, jei mes patys save tenai matysime.

Ištikrųjų, daug gero galime laukti nuo "Metraščio", užtat naudinga kiekvienam Vyčiui ir kiekvienai Vytei jis turėti.

Mums Vyčiams nereiktų pasitenkinti vien sau įsitaisius "Metraštį", reiktų pasistengti ir tarp kitų jis platinti.

Nevienas prakilnus darbas tenepraeina, kad mes prie jo nepridėtume savo rankos. Viską, kas gera, remkime.

Gi apdovanoti lietuvius gražiu leidiniu — tai gražus darbas ir garbingas. "L. R. K. Spaudos Draugija" tą sunkų ir brangiai atsiekiantį darbą atlieka. Ji jaunesnė už Vyčius ir silpnesne, tat reikalinga pagalbos ir paramos.

Tą paramą jai galima teikti perkant ir platinant jos išleistą "Metraštį", arba įsirašant į ją nariais, arba tveriant jos kuopas.

Su užsisakymais "Metraščio" ir kitais reikalais, kas dėl "Sp. Draugijos" galima kreiptis šiuo adresu:

KUN. V. KULIKAUSKAS,

1631 North ave.,

CHICAGO, ILL.

"Metraščio" kaina 75c., daugiau imant nulaida.

L. V. Centro Raštininkas.
P. Mulevičius,

SKAITYTOJAI, TĖMYKITE!

Gražus yra "Vytis" dabar, bet dar gražesni suteiksime savo skaitytojams ant Kalėdų. Kalėdinis "Vyčio" numeris bus žymiai padidintas, tilps jame gražių iliustracijų, vyčių artistų originališki piešiniai, puikių eilučių, dainelių su gaidomis, gražių vaizdelių, fantazijų ir tt.

Nuoširdžiai kviečiame visus gerb. artistus, kompozitorius ir vertas 30c.

literatus pagaminti ko-nors Kalėdiniam numeriui.

"Vyčio" prietelių melstumem malonios paramos, ydant galėtumem išleisti Kalėdinį "Vytį" ko-puikiausį.

"Vyčio" agentai teiksītės pri-siūsti užsakymus kuoankščiau-siai, ydant žinotumem kiek spauzdinti. Pavienis numeris

Dailės Albomas.

**Pramonininkai ir vertelgos nau-
dokities proga.**

Worcesterio Lietuvos Vyčių 26 kuopa išleis Dailės bei Išdirbinių Parodos Albomą, kuriame tilps geriausi dailininkų veikalai, mergaičių gražus išdirbiniai, drožiniai ir tt. Be to, tilps paveikslai lietuvių dailininkų studentų, amatorių ir profesionalų, paveikslai atsižymėjusių veikėjų jaunuomenės dirvoje, daugybė faktų apie Lietuvos Vyčius ir kitas jaunimo organizacijas. Žodžiu sakant, tai bus nemažos vertės papuošalu lietuvių literatūros.

Šį Albomą gaus veltui visi Lietuvos Vyčių nariai, knygynai, laikraščių redakcijos ir visi kas tik pareikalaus prisijusdami 6c. krasos ženklelių padengimui išsiuntinėjimo lėšų. Štai biznieriams yra geriausia proga ir didžiausia nauda pasigarsinti šiame Albome, nes šį Albomą kiekvienas nenumes, bet laikys, kaip papuošalą savo kambario per

ilgą laiką Albomo formatas 7×10 colių. Apgarsinimų kainos: vienas puslapis \$10.00, pusė puslapio \$5.00, pigiausias pagarsinimas \$1 dol. Siunčiant pinigus, Money Orderį arba čekį, reikia išrašyti Parodos Komiteto izdininkės M. Šukiutės vardu ir pasiųsti raštininkui Pr. Zataveckui, 20 Hacker str., Worcester, Mass. Jei kartais dėl kokių nors priežasčių Albomo negalima būtų išleisti, tai visų pinigai bus sugražinta.

Broliai ir sesers, vyčiai, paremkite mus Worcesteriečius mūsų prakilniame darbe! Jūsų parama mums yra labai reikalinga. Paremti mus galite savo geros širdies aukomis, rinkimu pagarsinimų ir pirkdami visuomet pas tuos biznierių kurie karsinasi mūsų Albome.

Su tikra pagarba

L. V. Išdirb. bei Dailės Parodos Kom. rašt.,

Pr. Zataveckas.

Redakcijos Atsakai.

Pr. Zataveckas. Dainelė persilpna. Parašykite žinių iš savo apylinkės.

M. S. P—tė. Tamstos eilių mintys yra gražios, tik ritmas vietomis šlubuoja. Sunaudoti negalime.

Nina. Ačiu už korespondenciją. Gal, gerbiamoji, parašytumei straipsnelį iš mergaičių gyvenimo?

Morkus. Už "Kodėl Aš Negeriu:" labai ačiu. Patartumem Tamstai pasirinkti kitą Nom de plume.

J. A. Vaitekunas. Labai ačiu už žinutės ir pasižadėjimą sandarbiniauti.

Erdvilas. Tamstos vaizdelis yra per

daug fantaziškas ir jaunimui nesu-
prantamas. Rašykite populiariškiau.

F. V—ks. "Lietuvaičių Akys" per-
ilgos ir "Vyčiui" netinka. Vyčių
priešai gali dar "pasipiktinti", kad
vyčiai rašo apie mergaičių akis...
Gražiname atgal.

J. V. Sešupė. Lauksime daugiau
tam panašių raštelių iš po Tamstos
plunksnos, kaip kad "Lietuvos Duk-
te, Kur žengi?". Nuoširdžiai ačiu.

A. K. L—ius. "Apsileidimo Ženk-
las". "Vyčiui" tinka. Taipgi labai
ačiu už korespondenciją. Tikimės,
kad Tamstą neužmirši savo prižado.